

ПАЛАШ И ЗАЯК

Бржз палаш веднаж подуши
горски заяк джлгоуши
и по зайовата дира
тича бжрзо без да спира...

Бяга тилно зайче клето
бяга с трепет на сжрцето;
и наблизу по баира
храсталаци то сжзира
и се скрива в таен кжт,
както всеки други пжт
на палаша от зжбите,
на ловеца от сжчмите...

А мецана от далече
виде зайо как утече;
и закрыта в гжсталака
горко зайче там причака,
па весела шеговита
тя го тихичко запита:

— А бе зайо, рода наша;
как утече от палаша? —
по-е силен, по сжрцат
а остана тжй назад!

Той отвжрна тжй тогаз;
— знай, зз себе тичам аз, —
да избягам от тоз бяс...
А пжк страшния копой
тича за стопана свой...

Ив. П.